

[**<< zurück blättern vor >>**](#)

RAUBRYTER subst. m., ab 1883; auch *raubburg*, *raubritter*; ‘deutscher adeliger Wegelagerer’ – ‘niemiecki rycerz–rozbójnik’: †1910 Kasz., Sw *Wódz gromady zbójeckiej, uformowanej naksztalt niemieckich raubryterów.* ◎ [LBel.] vor 1912 Krech., Sw *Najwięcej tych rycerzy zbójeckich, raubburgami lub raubryterami zwanych, zbierało się w okolicy kruszwiczej.* – Sw sowie SPA 1916, SPA 1929. ◇ **Var:** *raubburg* subst. m., [hapax] vor 1912 Krech., Sw – nur Sw; *raubritter* subst. m. – SPA 1916, SPA 1929; *raubryter* subst. m., †1910 Kasz., Sw ◎ [LBel.] vor 1912 Krech., Sw – nur Sw. ◇ **Etym:** nhd. *Raubritter* subst. m., ‘Ritter, der auf Raub zieht’, GRI. ◇ **Der:** *raubryterstwo* subst. n., [hapax] †1883 Szuj., Sw *Sądownicze postanowienia przeciw gwatom domowego raubryterstwa.* Zuerst geb. Sw; *raubryterski* adj., [hapax] vor 1912 Jeż., Sw *Wartość baronji, wychodzących z zamków raubryterskich, nie jest wcale szacowniejszą.* Zuerst geb. Sw. ♦ Die Variante *raubburg* (s.o.), zum nhd. *Raubburg* ‘Burg eines Raubritters’, ist wohl ein Mißverständnis, wenn sie auch bei Sw unter *raubryter* gebucht ist.

[**<< zurück blättern vor >>**](#)